

STANOWISKO

Prezydium Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej

z dnia 12 lutego 2008 r.

dot. projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie zakresu czynności wykonywanych przez osoby niebędące pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej oraz kwalifikacji tych osób.

Prezydium Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej po przeprowadzeniu analizy nadesłanego przy piśmie Departamentu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi sygn. ŻWbhż/mb-024-01(3)/2008/(635) z dnia 8 lutego 2008 r. projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie zakresu czynności wykonywanych przez osoby niebędące pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej oraz kwalifikacji tych osób zajmuje następujące stanowisko:

1. Ustawa z dnia 29 stycznia 2007 r. o Inspekcji Weterynaryjnej /Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842/ zwana dalej ustawą, zawiera delegację dla Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do wydania rozporządzenia wykonawczego, którego przedmiotem ma być określenie:

- 1) zakresu czynności wykonywanych przez osoby, niebędące pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej, posiadające odpowiednie kwalifikacje, do wykonywania niektórych czynności pomocniczych,
- 2) kwalifikacji lekarzy weterynarii, niebędących pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej, do wykonywania czynności określonych w art. 16 ust. 1 pkt 1 ustawy.

Projekt rozporządzenia przekracza zakres delegacji, gdyż w §§ 4 - 6 przewiduje wydawanie zaświadczeń o odbyciu odpowiedniego przeszkolenia przez lekarzy weterynarii, techników weterynarii i inne osoby. Z załączników do rozporządzenia wynika, że zaświadczenia te mają być wydawane przez powiatowych lekarzy. Natomiast w OSR zawarte jest sformułowanie:

„Wejście w życie projektowanego rozporządzenia może spowodować dodatkowe obciążenia dla budżetu państwa związane z koniecznością

zapewnienia przez powiatowego lekarza weterynarii odpowiednich szkoleń dla nowo wyznaczanych osób, z organizacją odpowiednich testów dla tych osób oraz z wydawaniem określonych w projekcie zaświadczeń potwierdzających ukończenie szkolenia lub spełnianie wymagań.”

Projektodawcy rozporządzenia powinni wiedzieć, że powiatowi lekarze weterynarii, nie posiadają żadnych uprawnień do wydawania projektowanych zaświadczeń. Powinni też wiedzieć, że powiatowi lekarze weterynarii nie mają środków finansowych ani możliwości organizacyjnych, aby prowadzić szkolenie pomocniczego personelu weterynaryjnego.

Obowiązek zorganizowania przeszkolenia pomocniczego personelu weterynaryjnego w zakresie określonym przez rozporządzenie nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 roku ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi / Dz.Uzz.UE L139 z 30.04.2004 str. 2006 z późn. Zm./ jest obowiązkiem resortu rolnictwa i rozwoju wsi, który powinien wydać przepisy regulujące zasady i tryb tego szkolenia oraz składanie egzaminu kończącego szkolenie, a także stworzyć system organizacyjny tego szkolenia.

2. Projekt powinien przewidywać, że lekarze weterynarii, którzy posiadają specjalizację z zakresu prewencji weterynaryjnej i higieny pasz lub higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego posiadają uprawnienia do wykonywania określonych czynności wymienionych w art. 16 ust 1 pkt.1 ustawy, i wobec tego nie ciąży na nich obowiązek dodatkowego przeszkolenia.

Istnieje też rozbieżność pomiędzy wymogami, jakie powinni spełniać lekarze weterynarii, określonymi w rozporządzeniu nr 854/2004 a projektowanym rozporządzeniem.

3. W § 3 ust. 1 pkt 2, lit. a projekt rozporządzenia przewiduje, że przyuczony personel pomocniczy będzie przeprowadzał badania poubojowe tusz.

Przyznanie takiego uprawnienia osobom należącym do personelu pomocniczego pozostaje w sprzeczności z art. 1 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 roku o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko – weterynaryjnych /Dz.U. z 2002 nr 187, poz. 1567, z późn. zm./, który stanowi, że wykonywanie zawodu lekarza weterynarii polega na badaniu zwierząt rzeźnych, mięsa i innych produktów pochodzenia zwierzęcego. Tylko bowiem lekarz weterynarii gwarantuje konsumentowi bezpieczeństwo żywności, gdyż jego kształcenie trwa 11 semestrów i obejmuje 5300 godzin nauczania zgodnie z obowiązującymi obecnie w Polsce standardami studiów w zakresie medycyny weterynaryjnej. Projektowy przepis rozporządzenia jest zatem sprzeczny z normą ustawową, ponieważ przyznaje uprawnienia do badania mięsa osobom innym niż lekarze weterynarii. Sprzeczność ta powoduje, że projektowany przepis jest niezgodny z Konstytucją RP, co może być podstawą jego zaskarżenia do Trybunału Konstytucyjnego.

4. Wprowadzenie w życie omawianego projektu rozporządzenia stanowić będzie zagrożenie zdrowia publicznego wskutek powierzenia nadzoru nad bezpieczeństwem żywności oraz zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt osobom które nie posiadałyby należytych kwalifikacji, co tym samym stanowić będzie zagrożenie dla bezpieczeństwa Państwa.

5. Mając na uwadze powyższe Prezydium Krajowej Rady Lekarsko – Weterynaryjnej wyraża opinię, że omawiany projekt rozporządzenia należy odrzucić w całości i podjąć pilne prace nad nowym projektem rozporządzenia zgodnym z obowiązującym porządkiem prawnym. Równocześnie Prezydium Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej deklaruje współpracę z Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi w pracach legislacyjnych dotyczących omawianego rozporządzenia.

Prezes Krajowej Rady
Lekarsko-Weterynaryjnej

dr Tadeusz Jakubowski